

Nr 318.

Av herr **Osvald**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående jordbruksförsöksverksamhetens organisation m. m.

I fråga om inplaceringen av Svenska vall- och mosskulturföreningens tjänstemän i olika befattningar och lönegrader vid statens jordbruksförsök anför departementschefen i Kungl. Maj:ts proposition nr 161, att försöksutredningens förslag torde »böra godtagas med de ändringar, som framgå av det följande». Så som förslaget utformats, har det bl. a. medfört att vissa befattningshavare blivit missgynnade. Vissa jämkningar synas därför vara påkallade.

Försöksutredningen hade sålunda föreslagit att en bibliotekarie och korrespondent hos föreningen skulle placeras på överdirektörens kansli som kanslibiträde i lönegrad Eo 7 (= Ca 11). På s. 47 i propositionen uttalas emellertid: »Som kanslipersonal bör till överinspektörens förfogande stå . . . ett kontorsbiträde.» Detta torde för sistnämnda befattningshavare innebära placering i Ca 8.

I enlighet med riksdagens beslut är lönegrad Ca 8 lägsta ordinarie lönegrad, vilken tjänsteman skall uppnå efter 4½ års tjänst som extra ordinarie i lönegrad Ce 8. För den befattningshavare det här gäller innebär denna lönegrads-placering en orättvisa. Vederbörande anställdes vid Svenska mosskulturföreningen den 11/1 1915 och har sålunda 33 fulla anställningsår. Hon har under denna tid tjänstgjort som korrespondent och biblioteksbiträde och har under senare år jämte sin korrespondenttjänst omhändertagit vall- och mosskulturföreningens bibliotek och expeditionen av föreningens publikationer. Hennes kvalifikationer äro sålunda avsevärt större än dem, som krävas för kontorsbiträden i lönegrad Ca 8. Hennes lön torde, efter de av 1947 års riksdag och föreningens styrelse beslutade löneförhöjningarna åt föreningens tjänstemän, närmast motsvara 9:e löneklassen. Den av utredningen föreslagna placeringen i lönegrad Eo 7 innebar en välmotiverad befordran efter en långvarig och mycket väl vitsordad tjänstgöring. Även om goda skäl kunna anföras för att det på överinspektörens kansli inrättas en kontorsbiträdestjänst, synes frågan för den till befattningen föreslagna böra lösas på så sätt, att hon i enlighet med utredningens förslag erhåller en kanslibiträdestjänst i 11:e lönegraden, vilken i så fall torde böra föras på övergångsstat.

Försöksutredningen hade också föreslagit, att ett laboratoriebiträde hos före-

ningen skulle placeras som tekniskt biträde på botaniska avdelningen i lönegrad Eo 7 (= Ca 11). I detta fall har departementschefen föreslagit lönegrad Ce 8. Vederbörande befattningshavare anställdes vid Svenska mosskulturforeningen den 1/4 1916 och har sålunda 32 anställningsår. Det arbete hon fullgör är synnerligen krävande. Hon har nämligen alltifrån början haft att utföra botaniska analyser på höprov, som insamlats på föreningens försök m. m. Detta arbete kräver en stor förmåga att känna igen t. ex. olika gräsarter, även då de endast förekomma i form av blad eller bladdelar. Det kräver även stor noggrannhet och uthållighet, ett utpräglat form- och färgsinne samt en mycket långvarig träning. Utbildningen för denna verksamhet, som saknar motsvarighet på annat håll, måste praktiskt taget helt ske inom tjänsten, och endast efter åratals tjänstgöring uppnås den säkerhet och rutin, som här erfordras. För ett arbete av denna art synes en lönegradsplacering i enlighet med utredningens förslag vara mycket välmotiverad. Härtill komma emellertid de särskilda rekryteringssvårigheterna. Tätare ombyten på befattningen i fråga måste ovillkorligen undvikas och förebyggas.

Vidare har utredningen föreslagit att en laboratorieassistent hos föreningen skulle överföras till kemiska laboratoriet och placeras som laborant i lönegrad Eo 15 (= Ce 19). För denne laborant har departementschefen föreslagit lönegrad Ce 15. Vederbörande befattningshavare anställdes vid Svenska betes- och vallföreningen den 1/1 1918, och han har sålunda 30 fulla anställningsår. Det må framhållas, att han från början tjänstgjorde som försöksassistent i likhet med en den 1/5 1939 anställd befattningshavare, som av utredningen likaledes placerades i lönegrad Eo 15 och som av departementschefen placerats i Ce 16. Han visade sig emellertid användbar även för arbeten på föreningens kemiska laboratorium och anförtroddes till följd därav mera kvalificerade arbeten än dem, han haft att fullgöra som försöksassistent. Det synes under sådana förhållanden icke vara riktigt, att han nu placeras i lägre lönegrad än en långt senare anställd befattningshavare med i huvudsak samma utbildning. Det synes tvärtom skäligt, att han erhåller en placering ungefär motsvarande den utredningen föreslagit.

Ytterligare ett skäl synes tala härför. Vederbörande befattningshavare har hittills erlagt pensionsavgifter till statens pensionsanstalt för pensionering vid uppnådda 65 år. För den lönegrad, i vilken han nu placerats, inträder emellertid pensionsåldern redan vid 60 år. Då han nu är 61 år gammal, skulle han följaktligen bli nödsakad avgå och skulle enligt gällande bestämmelser få avkortad pension. Skulle det även i detta fall anses lämpligt att placera laborantbefattningen på sätt departementschefen föreslagit, torde frågan även för ifrågavarande befattningshavare kunna lösas på så sätt, att han placeras på övergångsstat i högre lönegrad.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att placera de tre här nämnda befattningshavarna i lönegrader motsvarande de av försöksutredningen föreslagna, samt

att lantbrukshögskolans avlöningsanslag uppräknas med härför erforderligt belopp.

Stockholm den 3 april 1948.

Hugo Osvald.
